

Klasikleri Okuyorum

Demir Yolu Çocukları

1. Baskı - Beyaz Balina Yayınları, 2022
Yeni Baskı: Beyaz Balina Yayınları, 2025

KLASİKLERİ OKUYORUM: DEMİR YOLU ÇOCUKLARI

E. Nesbit

Özgün Adı: The Railway Children

ISBN: 978-975-999-961-2

© İllüstrasyonlar: C.E. Brock, 1906

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay

Editör: Nurten Hatırnaz

Çeviren: Nurten Hatırnaz

Grafik tasarım: Kübra Yeşilyurt Çakır

Baskı: **Milba Matbaacılık Yayıncılık**

Kağıtçılık San. ve Tic. Ltd. Şti.

Cilt: Buluş, İstanbul

Matbaa Sertifika No: 51888

Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi

Ömerli Mah. Harmantepe Cad. No: 17 K: 4

Arnavutköy / İstanbul

Tel: 0212 544 41 41 Faks: 0212 544 66 70

Yayınevi Sertifika No: 49238 info@beyazbalina.com.tr

Klasikleri Okuyorum

Demir Yolu Çocukları

*E. Nesbit'in aynı adlı eserinden kısaltılarak
kaleme alınmıştır*

Çeviren: Nurten Hatırnaz

İÇİNDEKİLER

1. BÖLÜM

Her Şeyin Başlangıcı 7

2. BÖLÜM

Peter'ın Kömür Madeni 13

3. BÖLÜM

İhtiyar Beyefendi 23

4. BÖLÜM

Lokomotif 30

5. BÖLÜM

Mahkûmlar ve Tutsaklar 35

6. BÖLÜM

Küçük Kahramanlar 43

7. BÖLÜM
Cesaret Ödülü 49

8. BÖLÜM
Acemi İtfaiyeciler 60

9. BÖLÜM
Perks'ün Gururu 73

10. BÖLÜM
Korkunç Sır 85

11. BÖLÜM
Kırmızı Kazaklı Tazı 92

12. BÖLÜM
Bobbie Eve Kimi Getiriyor? 101

13. BÖLÜM
Tazının Büyükbabası 112

14. BÖLÜM
Maceranın Sonu 120

1. BÖLÜM

Her Şeyin Başlangıcı

O nlar eskiden demir yolu çocukları değildi. Hatta bir yerden bir yere gitmeleri gerekmedikçe demir yollarını akıllarına bile getirdiklerini sanmıyorum. Onlar, anneleri ve babalarıyla birlikte kırmızı tuğlalı evlerinde yaşayan sıradan çocuklardı.

Üç kardeştiler. En büyüklerinin adı Roberta'ydı. Hiçbir anne çocukları arasında ayrım yapmaz elbette ama onların annesi yapacak olsaydı en çok Roberta'yı severdi herhâlde. Roberta'dan sonra Peter geliyordu. Peter büyüyünce mühendis olmak istiyordu. En küçüklerinin adı Phyllis'ti.

Anneleri neredeyse tüm vaktini çocuklarıyla birlikte geçirir; onlarla oyunlar oynar, onlara kitap okur ve

ödevlerine yardım ederdi. Ayrıca çocuklar okuldayken hikâyeler yazar ve çay saatinden sonra hikâyelerini onlara okurdu.

Onlar ihtiyaç duydukları her şeye sahip olan üç şanslı çocuktü. Güler yüzlü bir dadıları, James adında bir köpekleri vardı. Babaları da mükemmel bir adamdı. Onlara asla kızmaz, haksızlık etmezdi ve her daim onlarla oyun oynamaya hazırdu.

O hâlde çok mutluydular diye düşünüyorsunuzdur. Mutluydular, evet, ama ne kadar mutlu olduklarından haberleri yoktu. Ta ki kırmızı tuğlalı evlerindeki hayatları altüst olana ve bambaşka bir hayat yaşamak zorunda kalana dek.

O korkunç değişim aniden gerçekleşti.

Peter onuncu yaşını kutlamıştı. Hediyelerinin arasında hayal bile edemeyeceğiniz güzellikte bir oyuncak tren vardı. Diğer hediyeler de pek hoştu ama tren hepsinden güzeldi.

Gerçi oyuncak tren üç gün dayanabildi ve üçüncü gün birden bozuluverdi. Üç dört gündür iş seyahatinde olan babaları eve dönünce ona oyuncak trene ne olduğunu anlattılar. Treni dikkatlice inceleyen babaları

onlara cumartesi gününü treni tamir etmeye ayıracağını söyledi. Onlar da babalarına yardım edeceklerdi.

Tam bu sırada kapı çaldı. Hizmetçi kız yanlarına gelip iki adamın beyefendiyi görmek istediğini haber verdi. Çok geçmeden adamların kötü haber getirdikleri anlaşıldı. Babaları onlarla birlikte bir taksiye atlayıp gitti.

O gece onları anneleri değil, hizmetçi kız yatırdı. Ertesi sabah kalktıklarında anneleri evde yoktu. Hizmetçi kız, annelerinin Londra'ya gittiğini söyledi ama başka bir şey söylemedi.

Anneleri eve döndüğünde akşam olmuştu. Çok yorgun görünüyordu. Çocuklar ona bir şey soramayacaklarını anladılar. Kadın bir koltuğa çöktü. Phyllis şapkasını çıkardı, Roberta eldivenlerini çıkarırken Peter da ayakkabılarının bağcıklarını çözüp kadife terliklerini getirdi.

Anneleri bir fincan çay içtikten sonra, “Yavrularım, size bir şey söylemem gerek,” dedi. “Dün akşam gelen adamlar çok kötü bir haber getirdiler. Babanız bir süre evde olmayacak. Sizden durumu daha da zorlaştırmayıp bana yardımcı olmanızı istiyorum.”

“Zorlaştırmıyız hiç!” dedi Roberta, annesinin ellerini tutarak.

“Uslu durur, mutlu olur ve ben yokken kavga etmezseniz bana çok yardım etmiş olursunuz. Çünkü epeyce bir zaman evde olmayacağım.”

Çocuklar annelerine uslu duracaklarına dair söz verdiler.

“Sizden bir de bu konu hakkında bana ya da bir başkasına hiçbir şey sormamanızı istiyorum,” dedi anneleri. “Bana bunun için de söz verir misiniz?”

Çocuklar söz verip hep birlikte yatmaya gittiler.

Aradan birkaç hafta geçti. Her şey çok kötüydü. Anneleri çoğunlukla dışarıdaydı. Yemeklerin tadı tuzu yoktu. Hizmetçi kız gönderilmiş, Emma teyzeleri ziyaretlerine gelmişti. Teyzeleri annelerinden yaşça epey büyüktü. Dadılık yapmak için yurt dışına gidiyordu. Çocuklar onu pek fazla görmüyordu. Ondan çok daha eğlenceli olan hizmetkârlarla arkadaşlık etmeyi tercih ediyorlardı.

Derken bir sabah anneleri kahvaltıya indi. Yüzü çok solgundu. Elinden geldiğince gülümsemeye çalışarak, “Canlarım, her şey ayarlandı,” dedi. “Bu evden

taşınıp taşrada yaşayacağız. Çok sevimli, küçük, beyaz bir evde. Orayı çok seveceğinizden eminim.”

Bir hafta boyunca eşyalarını toplayıp paketlediler. Derken bir akşamüstü onları istasyona götürecek olan araba geldi. Teyzeleri onları yolcu etti.

Trene binen çocuklar bir süre keyifle camdan dışarıyı seyrettiler. Ama hava kararmaya başlayınca uykuları geldi ve uyudular. Anneleri onları nazıkçe sarsıp, “Uyanın canlarım. Geldik,” diyene kadar da uyanmadılar.

Uyanan çocuklar bagajlar trenden indirilene kadar peronda soğuktan titreyerek bekledi. Ardından tren düdüğünü öttürüp dumanlar saçarak tekrar yola koyuldu. Bu, çocukların zamanla çok sevecekleri demir yolunda gördükleri ilk trendi. Çocuklar bu demir yolunun çok yakında hayatlarının merkezi olacağından henüz haberdar değildi. Titreyip hapsirarak evlerinin fazla uzakta olmamasını umdular.

“Gelin bakalım,” dedi anneleri. “Yürümemiz gerek. Burada araba yok.”

Yol çamurlu ve karanlıktı. Phyllis dalgınlıkla bir su birikintisinin içine düşüp ıslandı. Yolda hiç lamba